WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

Het blad voor kleine en grote kinderen

29 november 1956
Nr 321
7e jaar - 20 blz.

Mickey magazine

Walt Disney

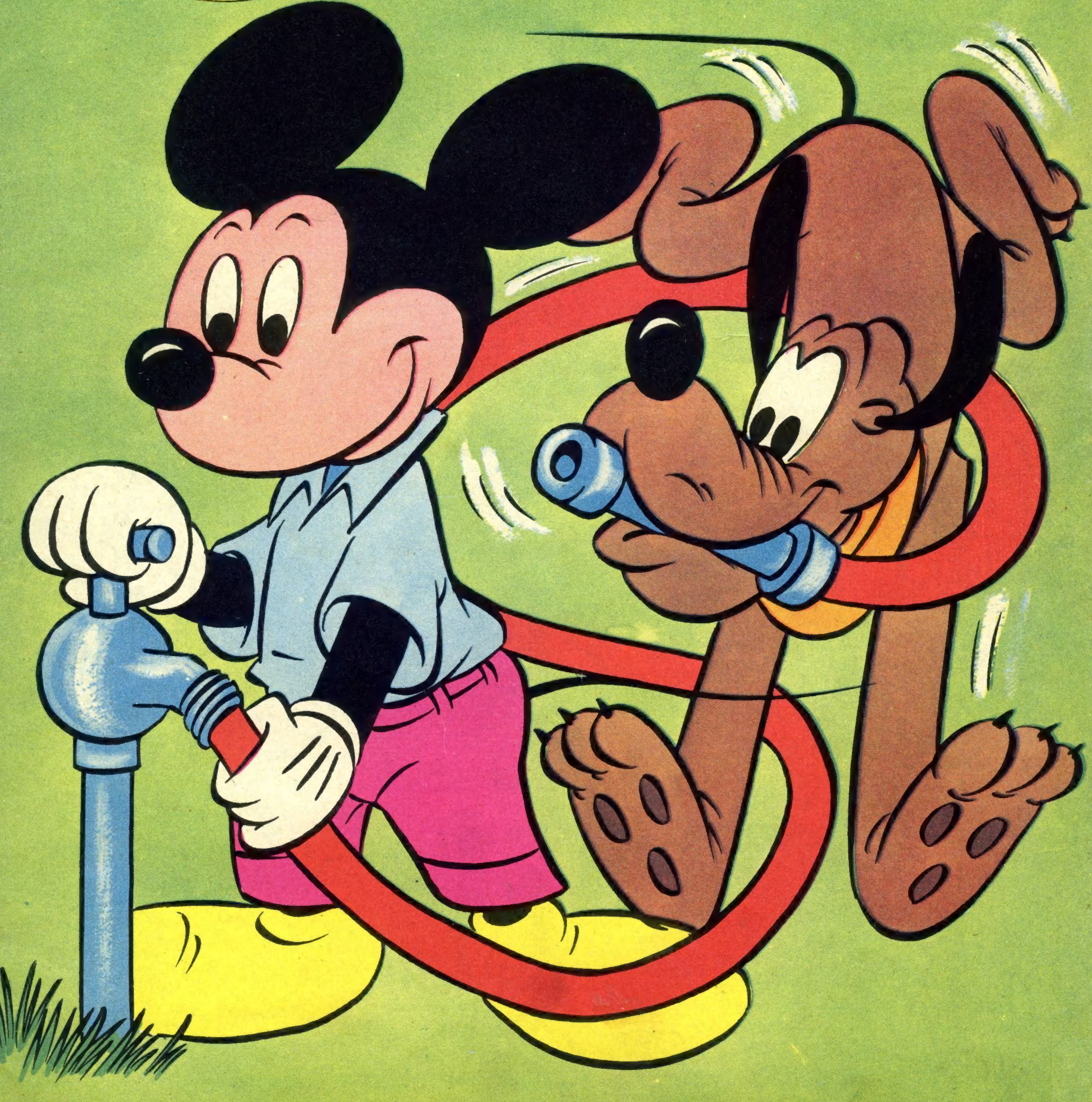

MICKEY'S BRIEVENBUS

JE twee makkertjes heet ik hartelijk welkom in onze grote club, **JANSSEN Emile (Deurne).** Hartelijk dank voor de propaganda die je voert. Je raadseltje werd vroeger al opgenomen als vondst van een ander lezertje. Zend dus maar gauw kogels uit je eigen kanon in ! Figuurlijk, spreekt van zelf ! En... taai !

DONALD was in 't geheel niet kwaad omdat zijn avonturen zo erg op je lachspieren werkten, **DEVERS Jan (Genk).** Integendeel ! zijn trots steeg er mee ten top. Je mopje zal in een van de volgende nummers opgenomen worden. Het ga je goed, Jan !

DANK voor je fraai briefje, **VAN GANSEN Emile (Antwerpen).** Ik lees daaruit dat je een verwoed eieren- en postzegelverzamelaar bent. Je moet me eens vertellen welke eieren. Struis, arend, walvis, gans, kip of... wat ? Dat intrigeert me ! Fotootje ? Zend maar gerust in ! En verder : roer recht en altijd even hoofs, Milleke !

VAN mijn trouwe propagandist, **DE VRIES Julien (Boom),** ontving ik vier kantjes nieuws. « Mickey Magazine » valt zeer in je smaak, zeg je ? Best zo ! Draag je ook steeds het clubkenteken ? De lidkaart werd ondertussen aan je makkertje gezonden. Ik noteer je belofte, Julien. Je meent het trouwens goed : hoe meer zielen, hoe meer vreugde ! Roer recht, dwars door alle stormen, jongen !

BESTE dank voor je mopje, **GEVERS Jacqueline (St. Andries).** In een der voilgende nummers komt het zeker aan de beurt. Als je raadseltjes inzendt, denk er dan aan, dat je het antwoord niet mag vergeten, want zo kan ik ze niet in 't blaadje opnemen. Hoor ik nog van je, beste meisje ? Ik hoop gauw !

JE Panchito was er een toffe, **VAN DE STORM Miep (Amsterdam).** Ik heb je « held van Texas » in mijn verzamelboek geplakt. Panchito gaf hoog op met die tekening, die hij allerkeurigst vond. Wanneer nog eens meer nieuws uit Amsterdam ? Een stevige « poot » van Panchito en van mij de hartelijkste groeten van mijn beste dagen, hoor !

MICKEY.

MICKEY ROEPT OP...

HALLO ! Hallo ! mijn beste jongens en meisjes ,hier ben ik dan weer voor ons wekelijks onderonsje. In verband met onze tweede Wedstrijd Clubblaadjes, zal ik het vandaag hebben over de beloningen die aan de winnaars zullen worden toegekend.

Zoals voor de winnaars van de Paaswedstrijd kunnen de winnende afdelingen rekenen op :

1. *Een EREGETUIGSCHRIFT van « Mickey Magazine » voor alle leden van de winnende afdelingen die aan het samenstellen van het blaadje zullen hebben medegewerkt.*
2. *Een FELICITATIEBRIEF van Walt Disney (een soort erediploma) voor de winnende afdelingen.*

Zoals voor de vorige wedstrijd is in uitzicht gesteld de blaadjes ter inzage naar Burbank te zenden, waar onze Grootmeester Walt Disney woont. Daardoor zullen de uitslagen pas heel wat later kunnen gepubliceerd worden.

Voor wat de prijzen betreft, we zegden het al : deze wedstrijd en de andere die er nog zullen op volgen (waarschijnlijk twee per jaar) zijn bedoeld als aanmoediging. Wij zouden voor deze tweede wedstrijd er eens een verrassing willen van maken. Wij beschikken over een hele zaal vol prijzen en daarin zullen we kiezen op het ogenblik van de toekenning.

Het kiezen zal dan geschieden naar gelang van de aard der winnende afdelingen. Prijzen voor jongensafdelingen en prijzen voor meisjesafdelingen. Hoe ook, deze verrassingsprijzen zullen zeer in de smaak vallen, daar ben ik van overtuigd. Wat « Mickey Magazine » schenkt is altijd goed geschonken, dat weten jullie. Aan de arbeid dus ! En... dat de besten het halen !

Mickey

Voor de leden

Leden van Mickey's Club, meent Walt Disney, zijn pas **ware** clubleden als zij :

1° het **INSIGNE** (borstspeld) dragen.

2° de **WIMPEL** gebruiken voor hun staf, fiets of als kamerversiering.

3° bij voorkeur hun korrespondentie voeren op **MICKEY-POSTPAPIER.**

Het **insigne** heb je voor 15 fr. De **wimpel** (iets van het betere soort) kost 20 fr. En het **postpapier** kun je bij het kaft (7,50 fr) of bij de luxe-doos (25 fr) bestellen.

Postrekening 7539.34 van « Mickey Magazine », Brussel.

MICKEY AVIA CLUB

Lidmaatschap van de MICKEY-AVIA-Club is **kosteloos.** Zend naam, voornaam, juiste adres en leeftijd in, en je ontvangt onmiddellijk de lidmaatschapskaart.

« Mickey Magazine » levert zijn leden-modelbouwers ook bouwdozen van modellen, die in de gewone handel niet verkrijgbaar zijn, nl. de « **Jeep** » (35 fr), de « **Wizard** » (30 fr), de « **Fledgling** » (50 fr, toestel met rubbermotor). Bestellingen door storting op de postrekening 7539.34 t.n.v. « Mickey Magazine », Brussel.

Korrespondenten

Hieronder de lijst van de schoolkinderen van 12 en 13 jaar, wonende in Plymouth, Massachusetts, Verenigde Staten van Amerika, die graag in de Engelse taal zouden korresponderen met een jongen of een meisje in België :

Jongens :
Richard CLARK, George PAUL, Alfred F. SOUZA, Dennis FERREIRA, James SHERMAN.

Meisjes :
Nancy RYAN, Jane T. SECONDO, Carol PARKS, Linda O'CONNOR, Diane CONSALVES, Ilene N. NORWAY, Carolyn SHAW, Patricia GILL, Karen BARUFALDI en Ruth LUNT.

Voor kontaktopname met deze overzeese vrienden schrijve men eerst naar « The American Correspondence Bureau », A. De Laetstraat 12-2/5, Antwerpen.

NIEUWS VAN ONZE CLUBAFDELINGEN

— Sedert einde september is onze goede vriend Tony WOSTYN (Diest), leider van de Kraal 139 « Ezeldijk Sport », naar de Matrozen-Kokschool te Antwerpen. Ja, als je van varen houdt, dan moet je het zo aan boord leggen, dat je op het ruime sop komt. Nu, als goede leider, heeft Tony pas afscheid genomen nadat hij — bij clubtestament, zouden we zeggen — zijn erfgenaam aangeduid heeft. De nieuwe leider is nu Freddy ECTOR, Schaffensestraat 38, Diest. Zonder twijfel zullen de voorbeelden van Tony de taak van Freddy vergemakkelijken. We verwachten, dat « Ezeldijk Sport » zal blijven wat het was : een der bedrijvigste afdelingen van onze Club.

— Uit Lier (geef ons nog een Vlaaike, juffrouw !) ontvingen wij goed nieuws van onze clubleidster Paulette BILLIET, die voor de afdeling 142 « De Blauwe Vlindertjes » instaat. Wij hopen, dat deze afdeling het bewijs zal leveren van wat Mickey in hun hersenen aanwezig acht en een flinke inzending zal doen voor de wedstrijd « Clubblaadjes ». De twee liederen zijn niet onaardig, hoor, Paulette, maar wij zouden je toch aanraden het Mickey-Staplied onder de wandelingen of in vergadering te zingen. Dit staplied is nog verschenen in het nummer 315. Sla dit nummer eens op, pagina 2, Paulette. Je hebt de beste Mickey-groetjes voor jou en al je leden, hoor ! Doe voort in de mate van het mogelijke, want studie gaat nog altijd vóór ontspanning.

— « Ezeldijk Sport », afdeling 139, zou graag een voetbalwedstrijd aangaan met een andere afdeling, ofwel een atletiek : lopen, verspringen, hoogspringen. Men schrijve naar Clubleider Freddy ECTOR, Schaffensestraat 38, Diest.

— AAN ALLE MICKEYVRIENDINNEN IN LIER : Paulette Billiet, leidster van de plaatselijke afdeling « De Blauwe Vlinders », Rolwagenstraat 32, Lier, werft nog meisjes voor haar kraal aan uit de buurt van de Mechelse Steenweg. Hoe meer hoofden, hoe meer zinnen, hoe groter vreugde. Lierse meisjes, meldt jullie bij Paulette aan !

— Mickey herinnert de leiders en leidsters van afdelingen eraan, dat zij de namen en adressen van hun nieuwe leden om de maand moeten bekendmaken, opdat de lijst van hun clubleden op het bestuur van de Club zelf zou kunnen worden aangevuld. Op alle briefwisseling in verband met hun clubje, doen zij er goed aan het nummer van hun afdeling te vermelden.

HET CLUBBESTUUR.

APESTREKEN

Mickey's neefjes hebben twee aapjes in huis gebracht. Het blijken spoedig veeleer rustverstoorders dan grappige diertjes te zijn...

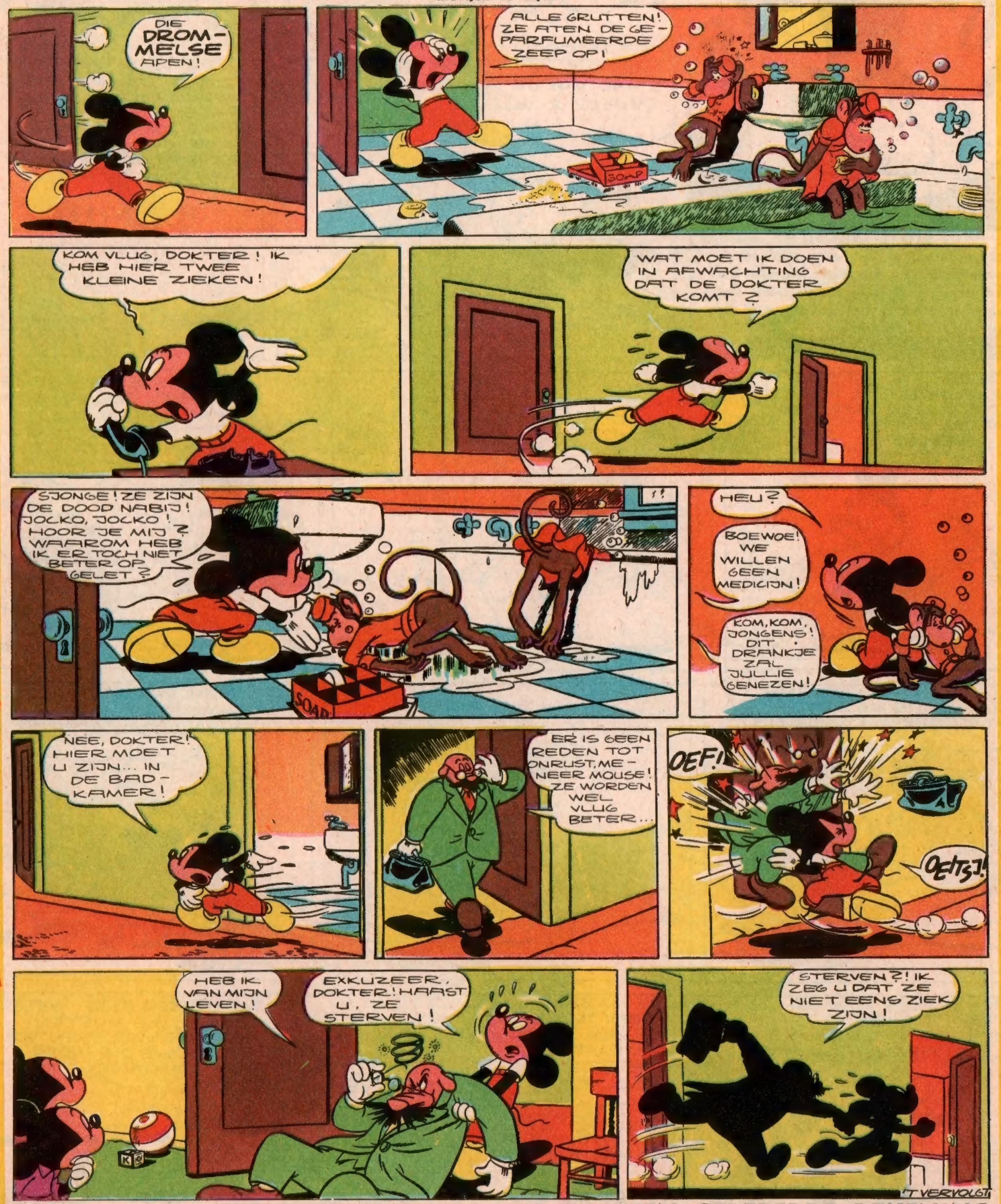

VOLGENDE WEEK : **EEN GEPEPERDE REKENING**

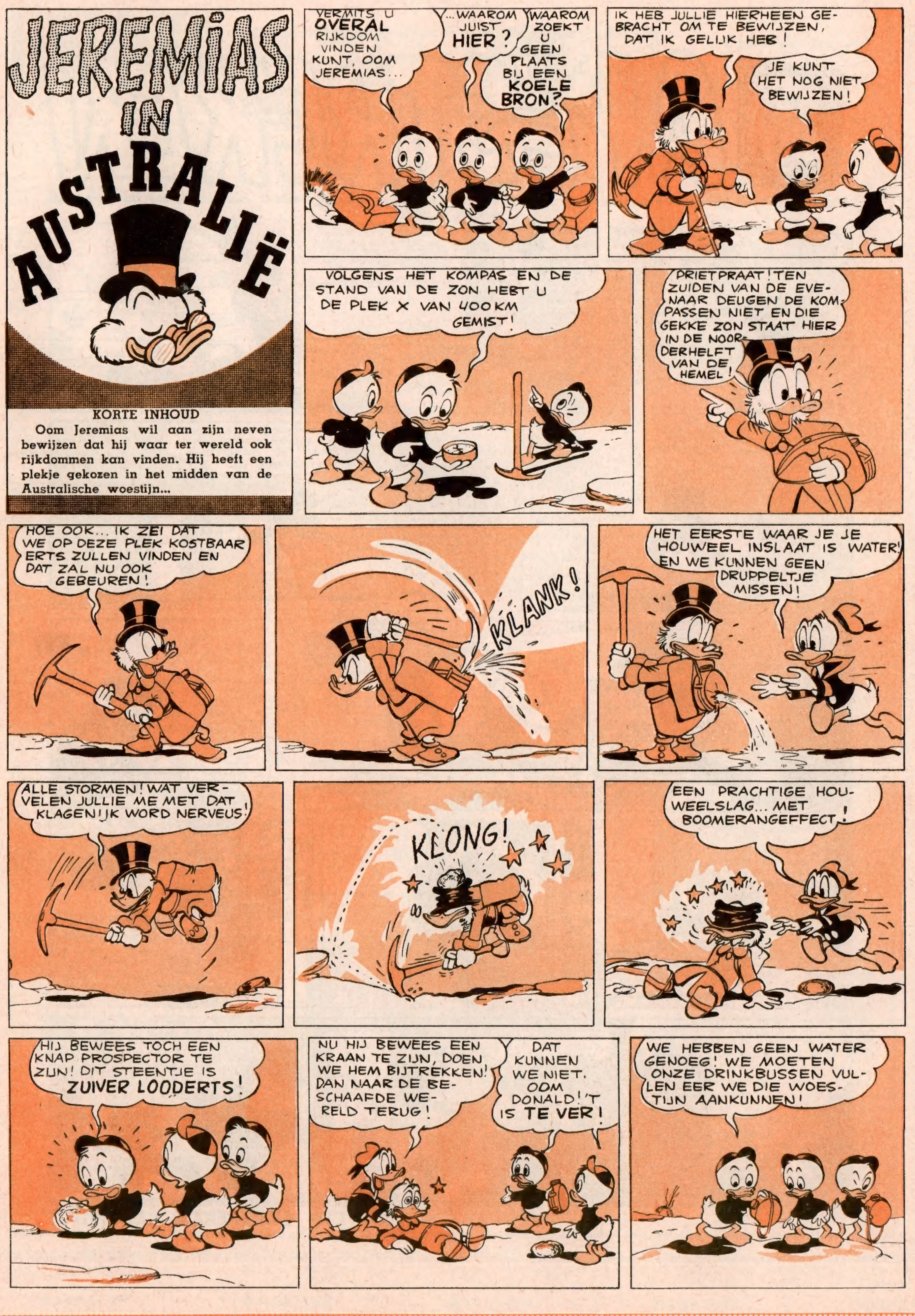

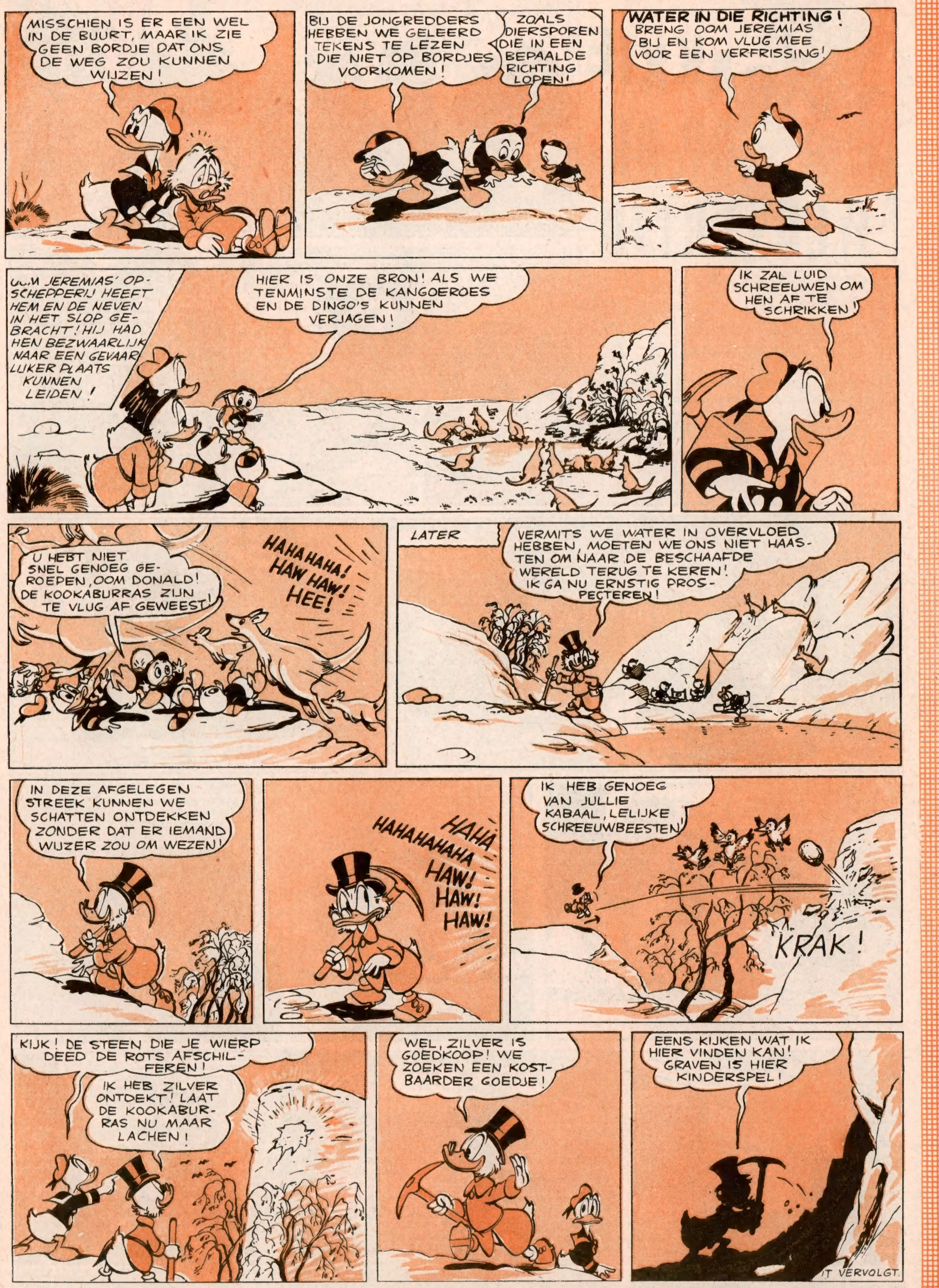

VOLGENDE WEEK: **GESCHOEIDE KANGOEROES?**

RAKKIE OP DE WEDSTRIJD

KORTE INHOUD

Rakkie heeft kennisgemaakt met Annie, een showhond. Rakkie is erg onder de indruk en zou ook aan een hondenshow willen deelnemen. Hij droomt ervan...

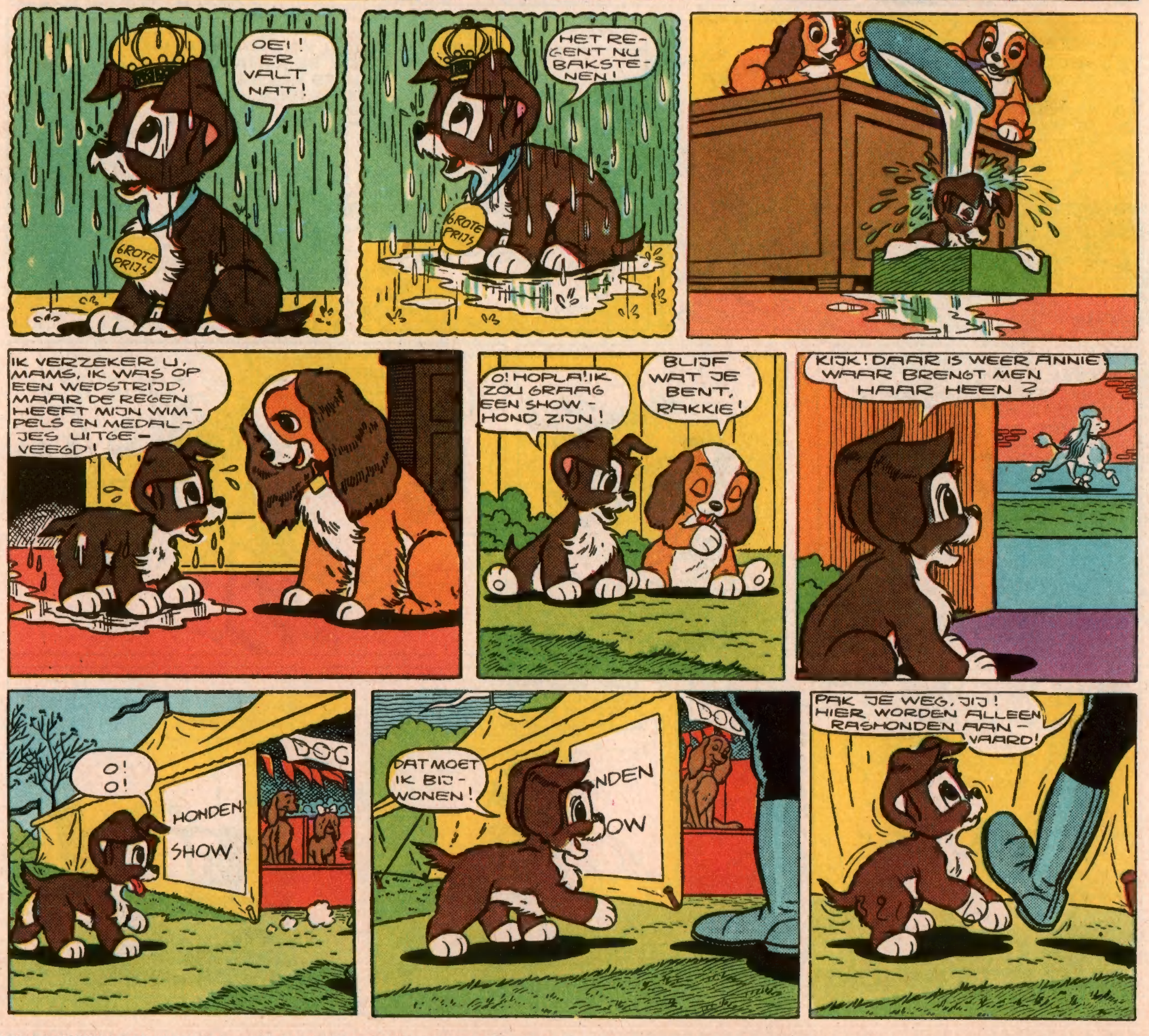

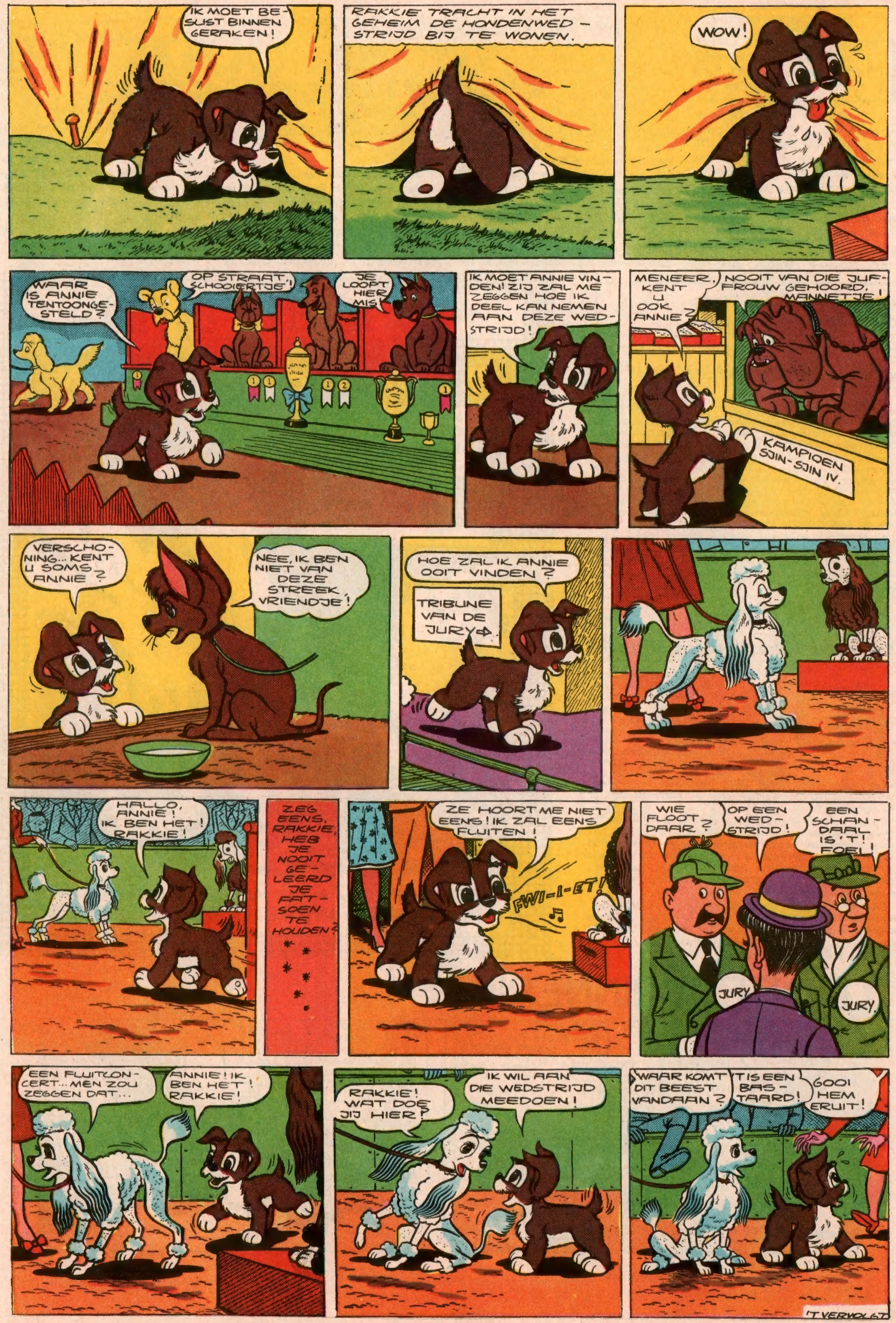

VOLGENDE WEEK: JACHT!

E R was eens een koning, een wijs en machtig vorst. Die koning had drie zonen : een oudere, een jongere en een tussen de twee. In alle sprookjes is er trouwens een koning, die drie zonen heeft. De jongste is steeds de slimste van de drie, de oudste is steeds een falsaris en de derde — heu... die is er maar bij omdat drie zo'n mooi getal is. Maar we zijn de draad van ons verhaal kwijt! De koning had dus drie zonen, maar intussen waren het er

De schrijver maakt het sprookje niet

slechts twee meer, want een ervan was gestorven, gestikt in een visgraat. Welke van de drie aan de liefde van zijn goede vader ontrukt was, heeft niet het minste belang, want er blijft toch een jongere en een oudere over.

De oudste heette Baptist en de jongste Antonius : dit is omdat hun moeder Kunegonde heette en ze die naam voor haar kinderen ongeschikt achtte.

Baptist groeide op... zijn broer natuurlijk ook. Op zekere dag kwam in de stad waar de koning woonde een tovenaar voorbij. Helaas ! Hij bleef er niet verwijlen. Een tijdje later kwam de fee Kroket in de stad. Ook zij bleef er niet. Spijtig, want waren die twee in de stad gebleven, dan hadden wij een prachtig sprookje kunnen schrijven. Maar zonder tovenaar of fee kan men geen sprookje brouwen.

De koning stuurde zijn zonen niet naar verre landen; ze beleefden geen avonturen; de koningin weende niet dagenlang en het toverstokje van de fee diende alleen om zich de rug mee te krabben.

Het is werkelijk triest, nietwaar ? En toch is het de zuivere waarheid.

GELEERD TIJDVERDRIJF

Levende rekenmachine

De Engelse geleerde, Francis Galton (1822-1911), antropologist en weerkundige, was door de cijfers bezeten. In zijn laboratorium nam hij de maat van hoofden, neuzen, armen en benen. Later dan bracht hij die opmetingen op ingewikkelde diagrammen over.

Galton stelde zelfs een « geografische kaart der schoonheid » op voor het Verenigde Koninkrijk. Zoals een geologische kaart de aard van de ondergrond aangeeft (kalksteen, zandsteen, graniet, etc.), situeerde Galton's kaart percentsgewijze het aantal mooie, minder mooie en nog minder mooie dames voor de verschillende streken van het land.

Hij maakte ook statistieken op van de vergissingen die tijdens spreekbeurten begaan worden, hij tabuleerde de verstrooidheid der luisteraars na, etc.

Zijn strijdleuze was waarschijnlijk : « Zeg het met cijfers ! »

* * *

Onverzadelijke nieuwsgierigheid

Daar Galton zich aan alles interesseerde, deed hij soms onverwachte experimenten. Hij durfde het aan in cijfers de reakties van de Engelse honden uit te drukken. Hiervoor gebruikte hij een fluitje; telkens er een hond voorbijkwam floot Galton. Hij deed hetzelfde experiment met katten, schooljongens, leeuwen (deze werden er erg door verstoord, zei hij).

Op de paardenkoersen noteerde hij hoe dikwijls de gelaatskleur der toeschouwers veranderde tijdens het verloop van een spannende wedstrijd. Galton had eveneens een onderwaterbril uitgevonden. In zijn bad vermaakte hij zich met onder water te lezen. Hij verdronk trouwens bijna bij het gebruiken van zijn gekke uitvinding.

Om het fenomeen der autosuggestie te bestuderen, wandelde hij te Londen op Piccadily Circus rond en trachtte zich ervan te overtuigen dat elke voorbijganger een spion was. Hij slaagde erin zichzelf geweldige schrik aan te jagen.

LENTEHERINNERING

HET GOUD VAN DE YUKON

KORTE INHOUD

Zwarte Pier heeft vernomen dat Minnie een goudmijn geërfd heeft en lokt haar in een hinderlaag. Minnie beweert nu dat ze de kaart van de mijn verloren is. Pier weet daar wel raad op...

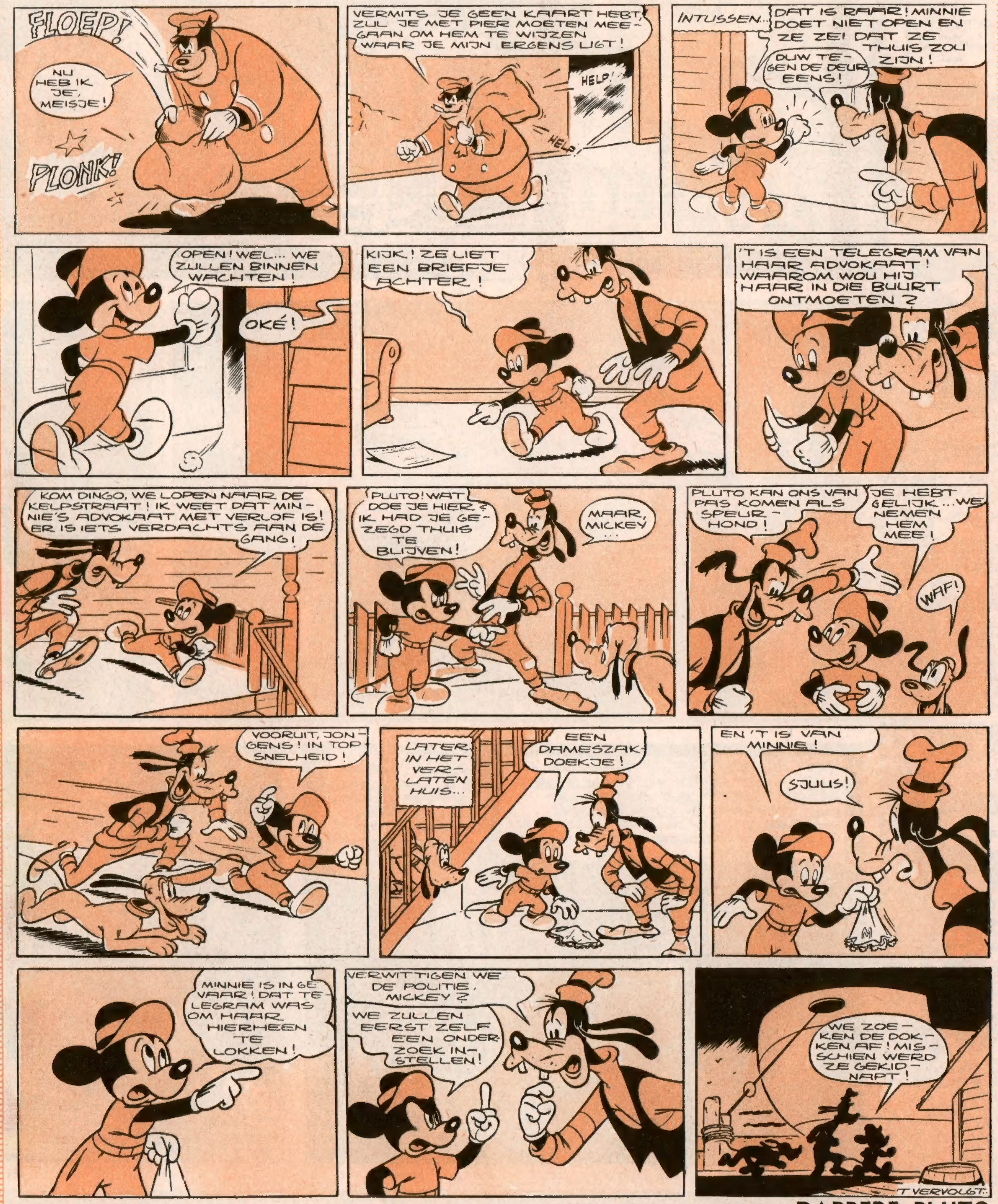

VOLGENDE WEEK : **DAPPERE PLUTO**

VOLGENDE WEEK : **VERRAAD**

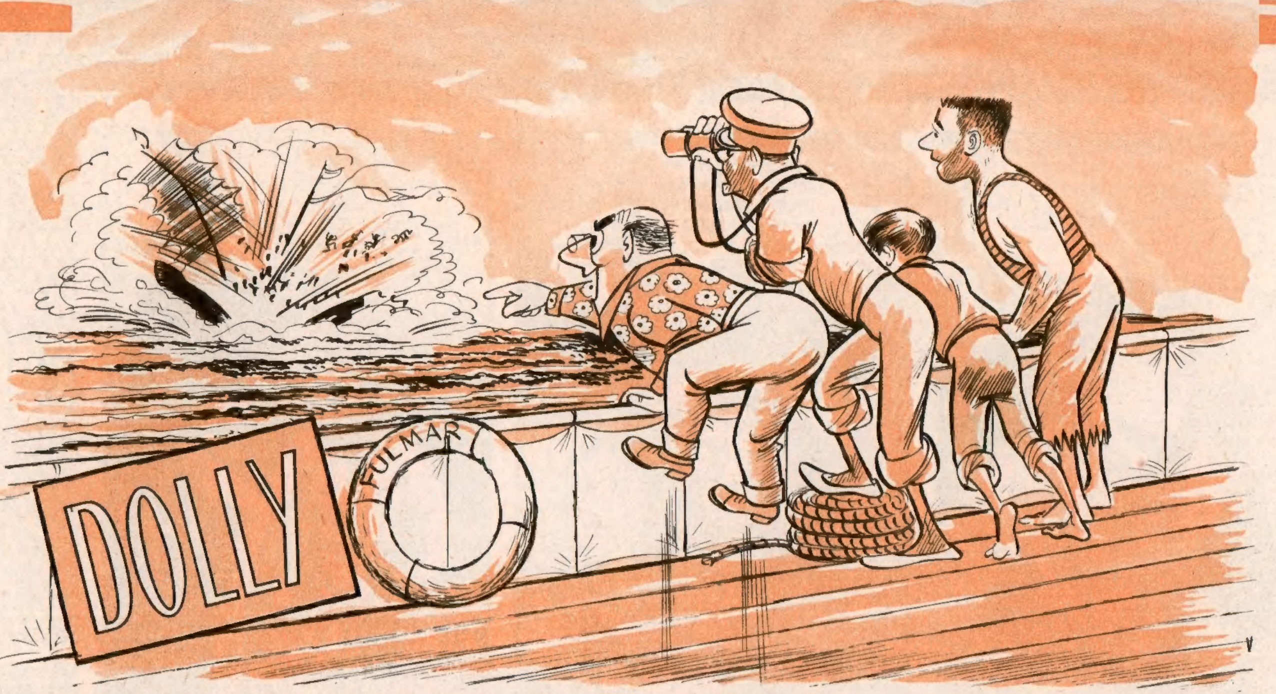

WIE had ooit kunnen denken dat de « Fulmar » te Puloo-Weh een passagier aan boord zou genomen hebben.

Puloo-Weh is een klein, vuil eilandje bij Malaka. Het voert de Hollandse vlag en men kan er goedkoop kolen bunkeren.

Kolen, akkoord... maar een passagier! 't Was idioot genoeg om de haaien aan 't lachen te brengen. En die passagier was een mannetje gekleed in een versleten vest en met een ouderwetse pince-nez aan een zijden koordje. Om te kreunen, ik zei het al, of om ziek te worden van verwondering.

Zijn naam ben ik vergeten, maar je mag er van overtuigd zijn dat hij even onbeduidend was als 't ventje zelf.

— We varen op Perth, had kapitein Arnolds hem gezegd.

— Naar Perth... O! Werkelijk...

Hij aarzelde en scheen niet te weten waar Perth juist lag.

— Goed... zeer goed... 't is trouwens daarheen dat ik wil gaan. Hebt u voor mij een plaats aan boord ?

— Mijn cargo is geen paketboot, antwoordde Arnolds, we hebben geen steward en de kok heeft van koken weinig begrip. Maar als u kunt betalen...

Dat kon het heertje en hij deed het ook onmiddellijk.

We bleven enkele dagen te Singapore aanliggen en hij ging niet eens aan wal. Toen we Shanghai aandeden, bleef hij ook aan boord. Hij verliet zelden zijn kajuit en we hoorden hem er met hamer en vijl werken.

Toen we midden in de Chinese Zee waren, begon hij verschillende malen aan dek te verschijnen.

Vaak richtte hij zich tot de bemanningsleden en stelde hun vragen. Of liever, hij stelde hun steeds dezelfde vraag...

En welke vraag dan nog : zou het kunnen gebeuren dat we piraten ontmoeten ?

— Nee, had Arnolds geantwoord, sinds Hollywood ze geëngageerd heeft om in de films te figureren, zijn ze uiterst zeldzaam geworden.

Later herinnerde Arnolds zich, dat het mannetje door dit antwoord erg geschokt bleek en zelfs op het punt stond in tranen uit te barsten zoals een kind dat men iets lekkers weigert.

Maar Rupsy, de tweede, die wel van een grapje hield, vertelde het mannetje, dat hij geen aandacht moest schenken aan wat Arnolds zei. Integendeel, piraten waren steeds een groot gevaar, al werd er zo weinig mogelijk over gesproken.

Deze woorden deden het mannetje veel plezier en Rupsy bekloeg zich reeds zijn onschuldig grapje, want het heertje zat de tweede nu steeds aan de huid. Telkens er een rookpluim aan de horizon verscheen, kwam hij aandraven en riep :

— Is het een piraat ? Zeg, misschien is het nu een piraat !

Hij ging zo ver zelfs dat hij schepen als de « City of Perth » of de statige « Empress of Tasmania » voor roofschepen hield !

Maar op zekere dag...

We waren in de Banda Zee toen een grote jonk aan de horizon opdaagde.

Eerst letten we er niet op, want in deze wateren varen veel jonken. Toch hield Arnolds ze langer in de kijker dan zijn gewoonte was. Inderdaad ! De jonk kwam recht op ons afgestevend, iets wat die rotschepen gewoonlijk niet wagen.

De « Fulmar » liep wel niet veel knopen maar toch voldoende snel om zich zonder moeite van zo'n varende klomp te ontdoen.

Dat dachten wij tenminste, maar de Gelen hadden hun jonk met een machtige motor uitgerust, die plots op volle toeren begon te ronken.

— Wat bezielt die spleetogen ? riep Arnolds.

Het antwoord volgde onmiddellijk : Boem !

't Was wat in krijgstermen een verwittigingsschot heet.

Maar het tweede schot was scherp geladen en deed het water op enkele meters van de « Fulmar » omhoog spuiten.

Er was geen twijfel mogelijk : zeer modern uitgeruste piraten, die zich niet van oude donderbussen bedienden maar van gloednieuwe snelvuurkanonnen, hadden het op de arme « Fulmar » gemunt.

Het lawaai had de passagier aan dek gelokt; hij stond nu over de bakboordreling geleund. Zorgvuldig veegde hij de glazen van zijn pince-nez schoon, zette hem op en keek met veel interesse naar het roofschip.

Rupsy riep hem woedend toe :

— Nu heb je je wens... het zijn rasechte piraten !

— Dat is zeer vriendelijk ! Ik dank u wel ! antwoordde het mannetje beleefd en gooide meteen iets in zee !

We zagen in het water een eigenaardig schuimspoor ontstaan : iets schoot in razende vaart op de jonk toe.

De verrekijker verraadde, dat de piraten een derde schot gingen lossen. De zwarte muil van het kanon richtte zich dreigend op de « Fulmar ». Maar plots viel de hemel in : een donderslag scheurde door de lucht !

De jonk sprong uit het water op, sloeg half slagzij, draaide als een tol op zichzelf rond en begon vuur en vlam te spuwen.

Dan, na een laatste draai, ging ze over kop en verdween in de golven.

— Prachtig... buitengewoon geslaagd, jubelde onze passagier. Nietwaar, kapitein, is het niet prachtig ?

Arnolds antwoordde niet... met ogen als sauskommetjes keek hij naar het bruisende water. Alleen grote rookwolken verraadden waar zich enkele sekonden tevoren de jonk bevond.

— Ik hoop, kapitein, ging het ventje verder, dat u mij rechtuit uw opinie over Dolly zult zeggen.

— Dolly... wie is Dolly ? stotterde Arnolds, die nog niet van zijn schrik bekomen was.

— Een van mijn uitvindingen : een miniatuur-torpedo, een echt juweeltje, wel viermaal krachtiger dan een grote, en zo klein, zo lief... Ik noemde ze naar een hondje dat ik vroeger gehad heb en waaraan ik zeer gehecht was...

John FLANDERS.

De VEROVERAARS VAN DE RODE PLANEET

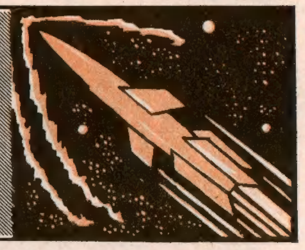

KORTE INHOUD. Zestien geleerden zijn op Mars geland. Horsieshoe, een Engels zakenman, en Sabatini, een Frans journalist, zijn van de partij. Horsieshoe wordt door zonderlinge reuzen gevangengehouden en de expeditie tracht hem te redden.

EEN parachute schoot uit de raket en zakte langzaam boven het kamp der Venutianen. Een andere parachute kwam neer op een afstand van ongeveer vijftig meter van de eerste. Het toneel was verlicht door de hulpschijnwerper van de RX-112, die op de driehoekige toestellen was gericht en liet Jeffries toe ze oplettend uit de hoogte te onderzoeken. Intussen renden enkele silhouetten naar de twee valschermen die neergekomen waren. Het toestel, dat Jeffries zocht te bereiken, scheen geheel verlaten.

De Canadees wenkte zijn maats tot weerziens, sprong uit de raket en plofde in de nacht, precies op het ogenblik, dat de schijnwerper uitging. Jeffries droeg een donkere hemdbroek. Zijn richtbare parachute, nauwelijks merkbaar, was door Burnett met zwarte verf bestreken geweest. Ook de idee eerst twee loze parachutes te werpen om de aandacht der Venutianen af te leiden was van Burnett.

Jeffries daalde tegen een normale snelheid, want waar de zwaartekracht op Mars gering is, is de luchtweerstand het eveneens. De Canadees boorde met speurende ogen door het donker om de grenzen van het kamp der Venutianen te onderscheiden.

Weldra bemerkte hij links een grijsachtige driehoek en even later een andere onder hem. Tenslotte ontwaarde hij het toestel waarin Archie gevangen gehouden werd, eveneens links. Hij richtte zijn parachute dan ook naar dit toestel.

Enkele sekonden later landde de Canadees op het dak van de gevangenis van Horsieshoe. Het was bitter koud en ofschoon Jeffries vetrouwd was met de harde Noordamerikaanse winters, rilde hij onder zijn met bont gevoerde hemdbroek. Plots hoorde hij ruwe stemmen, die onbegrijpelijke keelgeluiden voortbrachten. Hij ging plat op de buik liggen tegen het metalen dak. De Venutianen keerden naar hun toestellen terug met de twee loze parachutes, waaraan zakken rode aarde waren bevestigd. De afleidingsmaneuvre was gelukt, maar de Venutianen schenen zeer ontstemd over hun ontdekking.

Weldra was het stil in het kamp der reuzen. Jeffries liet zich van het dak op de grond glijden en onderzocht het sluitboomsysteem waarover Burnett hem gesproken had. Niets scheen hem eenvoudiger toe dan de deur te openen, maar wat zou er daarna gebeuren ? Sliepen de Venutianen ? Werd Horsieshoe niet dag en nacht bewaakt door zijn ontvoerders ?

De duisternis en de koude verlamden Jeffries. Plots kwam er een grote angst over hem. Als Archie niet in dit, maar integendeel in een ander toestel was ondergebracht ? Hij kon toch zo maar niet in de muil van de wolf lopen.

Gedurende meer dan een uur liep de Canadees rond het toestel, zowel om het grondig te onderzoeken als om te vechten tegen de koude. Hij raadpleegde zijn polshorloge : het was twintig minuten over zes. De duisternis nam reeds enigermate af. Over een paar uren zou het dag wezen.

Plots tekende zich een rechthoekig lichtvlak op de grond zowat dertig meter van de plaats waar Jeffries zich ophield. De Canadees begreep, dat her portier van het meest oostelijk staande toestel opengegaan was. Hij keek toe en zag een enorme silhouet in de deuropening.

De Venutiaan trad buiten en sloot het portier achter zich. Met lompe tred begaf hij zich naar het toestel waarbij Jeffries stond. De Canadees bukte en kroop gejaagd onder het toestel. De stappen kwamen naderbij.

« Zou hij me opgemerkt hebben ? », vroeg Jeffries zich met angst af.

De onverzochte nachtelijke wandelaar hield stil vóór het toestel waaronder de Canadees gelegen was. Deze maakte zich klaar om bij de geringste verdachte beweging toe te slaan. Maar de reus had denkelijk de Aardebewoner niet opgemerkt, noch zijn tegenwoordigheid vermoed, want hij sloeg de sluitboom van de deur om en trad het toestel binnen.

Enkele ogenblikken later kwam hij weer buiten en liet de deur achter zich open. Tot grote verrassing van Jeffries verlieten andere Venutianen op hun beurt het toestel en begaven zich naar de ijzerertsgroef.

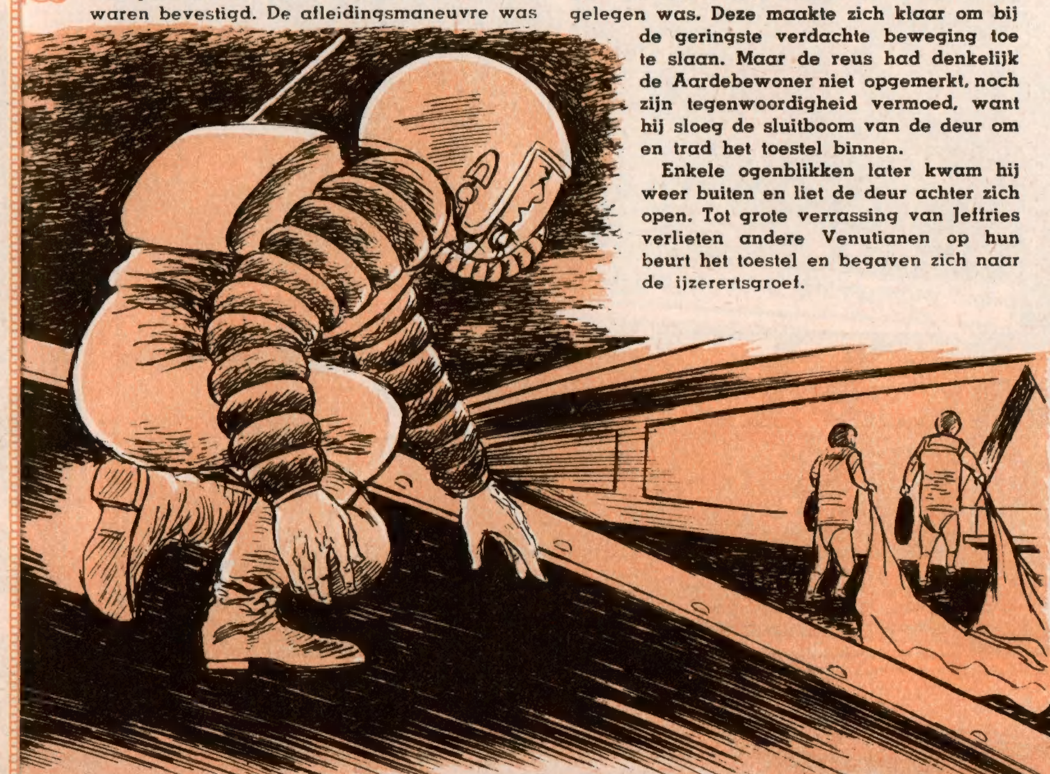

« Verdorie ! dacht de Canadees, die luitjes gaan vroeg aan de arbeid ! »

Een andere gedachte kwam evenwel spoedig bij hem op. Als die wezens zo vroeg aan de arbeid gingen, nog vóór de dageraad, dan wees dit er stellig op, dat zij met hun ladingswerk ten spoedigste wilden klaarkomen. Om tot dit doel te geraken moesten zij natuurlijk schier alle werkkrachten inzetten, zodat hun gevangene slechts door een paar mannen bewaakt bleef. Zo dacht Jeffries erover en het was logisch bekeken.

Toen de Venutiaanse kolonie naar de ijzerertsgroef was vertrokken, ongeveer honderd meter buiten het kamp, ging Jeffries tot daden over. Hij kroop van onder het toestel, liet de sluitboom van het portier werken en sprong in het toestel. Hij sloot vlug de deur op zich en wenste voor zichzelf, dat geen onbescheiden ogen hem opgemerkt hadden.

In de kajuit lag een reus op het plankier te slapen. Horsieshoe, die van de doorstane schrik wellicht ten zeerste vermoeid was, lag te snurken als het eerste het beste zwijn na een volle maaltijd. Jeffries bond de reus, die pas wakker werd toen hijj onschadelijk was gemaakt en de Aardebewoner aankeek zoals een koe een vlinder : ik zou u wel willen vangen, maar ik kan niet.

Jeffries schudde nu Horsieshoe wakker. De Engelsman gromde slaperig :

— Hon... Heu... ja, ik kom !

— Ik ben het, Horsieshoe, fluisterde nu Jeffries. Sta op, wij gaan trachten te ontsnappen.

— U hier ! sprak de verraste gevangene, terwijl hij met spleetoogjes naar de Canadees opkeek. Bent u dan ook gevangengenomen ?

— Dat verneemt u later wel ! De tijd dringt. Maak spoed, eer ze terugkeren.

Jeffries opende het portier, maar liet zich een gesmoorde bastaardvloek ontvallen : op een paar meter van het toestel hield zich een Venutiaan op. Een andere groep van die reuzen kwam aanhollen. De Canadees wenkte Horsieshoe. Beiden sprongen uit het toestel. Jeffries raakte door een handige beweging achter de eerste reus, bukte zich en knielde, terwijl hij Horsieshoe toeriep : « Duwen, Horsie ! Duwen ! »

De Engelsman liet het zich geen tweede maal zeggen. Hij zette er heel zijn lichaamskracht achter en slaagde erin de Venutiaan over de rug van Jeffries ten gronde te kippen. Vervolgens zochten de twee expeditieleden hun heil in de vlucht, recht naar de heuveltop, nagerend door enkele Venutianen. Andere reuzen waren naar de toestellen gelopen, waarschijnlijk om zich te wapenen met hun verlammende straaltuigen.

Vierhonderd meter was de afstand die de vluchters van de heuvel scheidde toen Burnett opsprong en met zijn medebespieders Horsieshoe en Jeffries tegemoet liep. De Aardebewoners waren gewapend met revolvers en karabijnen en sl akten vreselijke kreten, bedoeld om de achtervolgers af te schrikken. Op een gebod van Burnett vuurden alle toesnellende expeditieleden hun wapen af. Deze schoten in de lucht hadden voor gevolg, dat de voorste Venutianen hun pas afremden en besluiteloos bleven staan. *('t Vervolgt)*

DE GROTE SCHOONMAAK

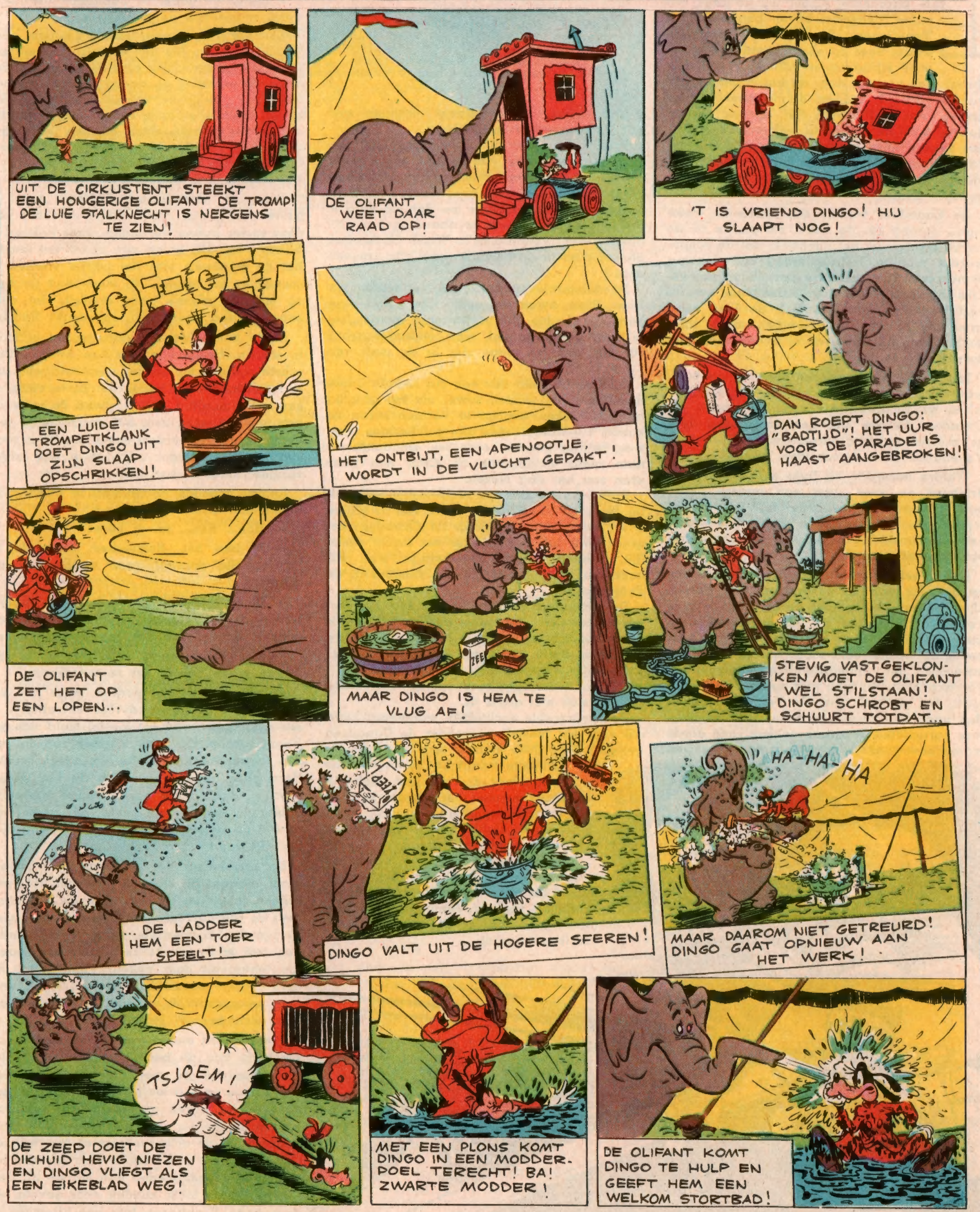

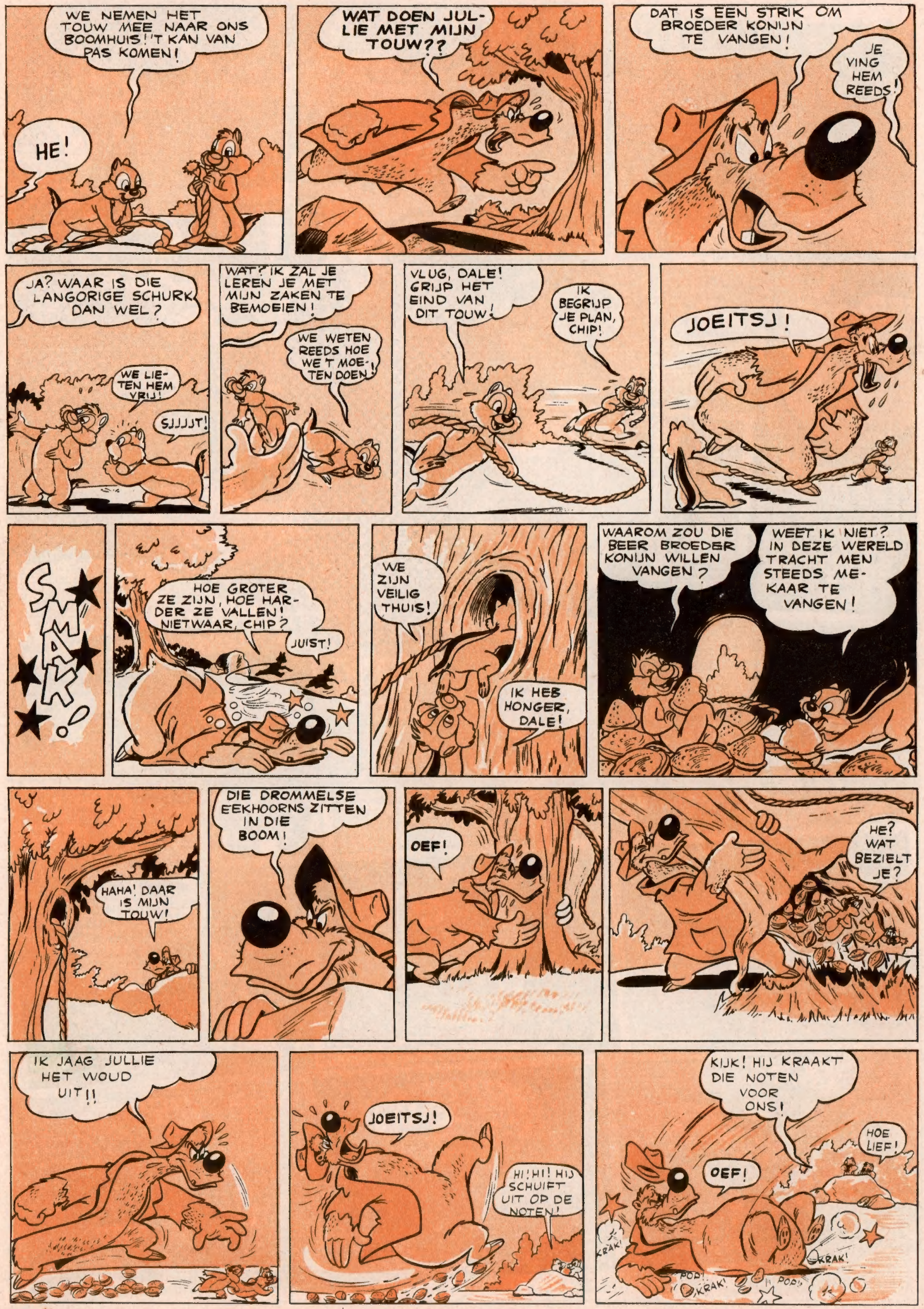

ons compleet verhaal

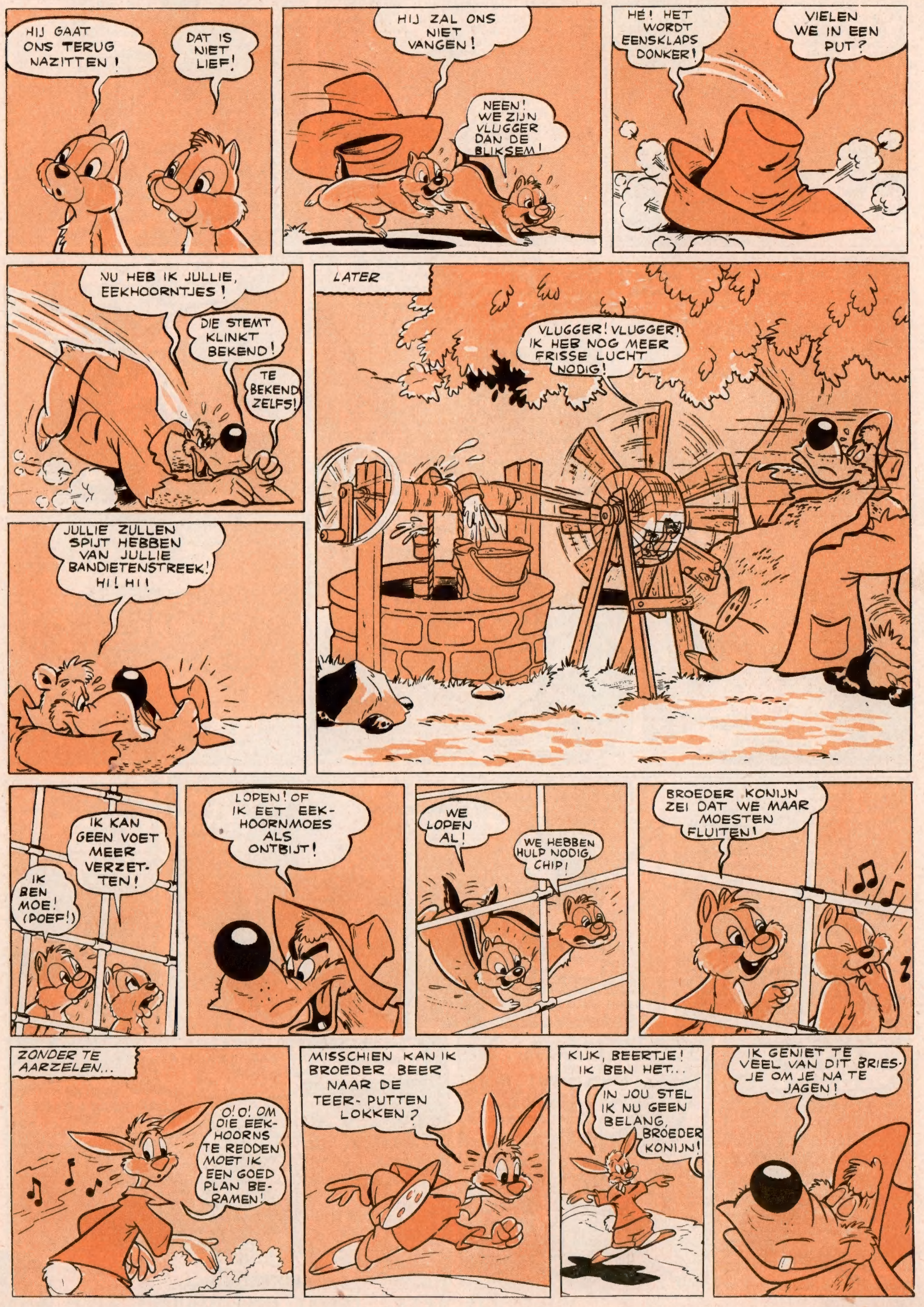

ons compleet verhaal

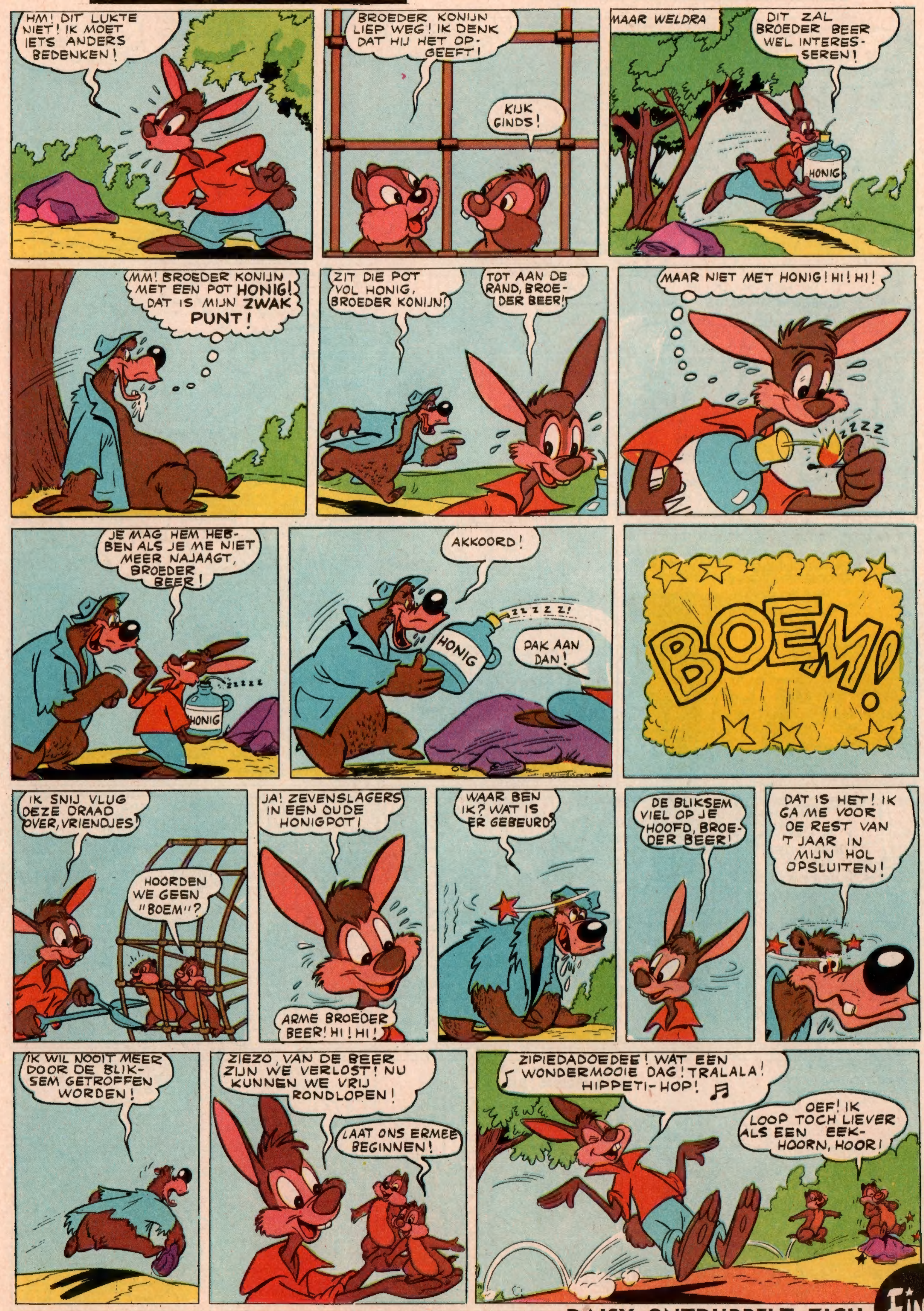

VOLGENDE WEEK: **DAISY ONTDUBBELT ZICH** EINDE

KRUISWOORDRAADSEL

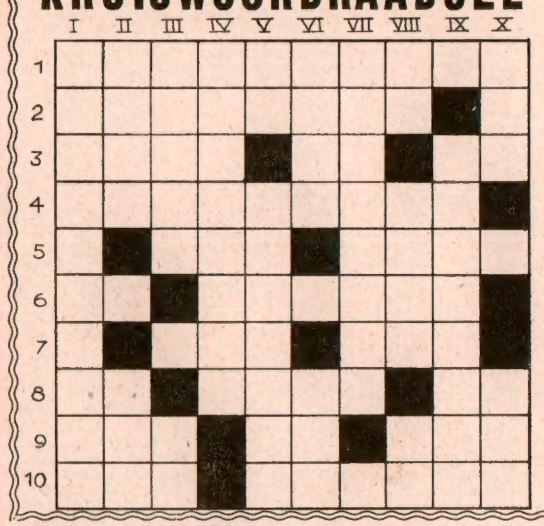

HORIZONTAAL

1. Ontnemen tegen vergoeding. - 2. Poëtische vorm van Holland. - 3. Wat men liefst niet op het vuur moet gieten; Frans lidwoord; Niet op. - 4. Aard van de mens. - 5. Omgekeerd vnw.; Opschik, ook onthaal. - 6. Bijwoord van graad; Glas sterke drank. - 7. Oudste zoon van Noë; Vul in : ATA. - 8. Rivier in Italië; Slimheid, sluwheid; Afkorting van « a dato ». - 9. Gemeente in Gelderland; Voegwoord; Bid (in het Latijn). - 10. Geen twee; Op de proef stellen (3de pers. enk.).

●

VERTIKAAL

1. Klanknabootsend woord. - 2. Vriendinnetje van Tijl Uilenspiegel; Dichtvorm. - 3. Huidkleur of- tint; Voegwoord. - 4. Eredegen. - 5. Afkorting van « in loco »; Nakomeling van Edom. - 6. Luisterrijk, schitterend feest; Vul in : SNO. - 7. Zuidamerikaans buideldier met rattestaart. - 8. Vul in : ND; Hoog gras met stijve halmen; Eerste helft van jongensnaam. - 9. Arenden. - 10. Neuswijs meisje; Betrekkelijk voornaamwoord.

(Oplossing onderaan)

RAADSELTJES

Onderstaande raadseltjes werden ingezonden door : Frieda WILS (Turnhout), Jozef SEGERS (Borgerhout), Han VANDE BROECK (Breda), Lina LEEMANS (Gent) en Monique LEMMENS (Sint-Truiden).

1. Een vlag en een draad garen, is daar verschil tussen? Welk? - 2. Hoe laat is het, als iemand in het water sukkelt? - 3. Ik kan het vatten en toch moet ik het niet grijpen, wat is dat? - 4. Hoeveel boterhammen van 2 cm dikte kan men van een brood van 3 dm afsnijden? - 5. Mijn haar stond vroeger op een hoog verheven hoofd. En mocht, omkranst met groen, zich in het zonlicht baden; Maar nu ben ik, helaas! van al het groen beroofd. En word ik zelfs met slijk en modder overladen; Nu word ik met geweld gejaagd door dik en dun, En 'k heb een treurig lot, dat 'k aan geen ander gun.

ANTWOORDEN

1. 't Een steekt men uit en 't ander in. - 2. Gewoonlijk TE laat. - 3. Een verkoudheid. - 4. Slechts één, daarna heeft het brood maar 28 cm meer. - 5. De bezem.

OPLOSSING KRW. N° 321

Horizontaal : ONTEIGENEN - NEERLAND - OLIE - LE - AF - MENSEAARD - TAD - STER - TE - BORREL - SEM - ATA - PO - LIST - AD - EDE - EN - ORA - EEN - TOETST.

Vertikaal : ONOMATOPEE - NELE - ODE - TEINT - EN - ERESABEL - IL - EDOMIET - GALA - SNO - ENEASRAT - ND - RIET - OT - ADELAARS - NUF - DAT.

BEN JE REEDS LID?

VLOEISTOFFEN VLOEIEN DOOR...

In onderstaande zinnetjes zitten namen van vloeistoffen verborgen. Tracht de zinnen zo te filtreren, dat de woorden netjes ontstaan.

1. Ik zei hem, dat hij mijn vriend zou blijven, wat er ook mocht gebeuren. - 2. Mickey en Eega zijn nog altijd dikke vrienden van elkaar. - 4. De boer was een prettige gastheer : « Neem elk nog maar een peer! », zei hij. - 5. Als de zieke moest onrustig worden, zei dokter De Bie, roep me dan.

(Ingezonde door Daniëlle Feyens)

★

1. Water; 2. Wijn; 3. Azijn; 4. Melk; 5. Bier.

★ MOPJES ★

Een patiënt komt de wachtkamer van een tandarts binnen. In een hoek staat een kooi met een papegaai. Nauwelijks gaat de heer zitten of het dier roept hem toe :

— Help! help! Malloot, sufferd, pillendraaier!

Woedend werpt de man het dier een lucifersdoosje naar het hoofd waarop de papegaai kermt :

— Oeioeioei! Dief, schurk, zoetwaterpiraat!

— Beest, hou toch op! roept de man kokend van woede.

— Pfff, antwoordt het dier. Waarom? Dat heeft mijn baas me zelf geleerd!

(Robert Roodenburg, Leopoldstad)

★

Jantje gaat voor de eerste maal te biechten en krijgt als penitentie : drie weesgegroetjes en een akte van berouw. Wenend komt hij thuis.

— Wat is er toch gebeurd, ventje? vraagt moeder bezorgd.

— De biechtvader... snik... heeft gezegd... snik... dat ik drie weesgegroetjes moet bidden... snik... en ik heb er maar een geleerd op school!

(Christiane Van Oosterwijck, Antwerpen)

★

PORTIER (van de kinema) : Hoor eens, mevrouw, hier mogen geen katten binnen.

DAME : Onzin! Mijn poes wilde alleen maar eens Mickey Mouse zien!

(Theo Verheyen, Antwerpen)

JE KUNT DE AUTENTIEKE MUTS van DAVY CROCKETT

kopen in de grote magazijnen en speelgoedwinkels

AAN DE PRIJS VAN 85,- 95,- en 225 fr.

OF VRAAG HAAR AAN SINTERKLAAS OF AAN DE KERSTMAN!

★ PRETTIG NAAMFEEST

29-11 : H. SATURNINUS

30-11 : H. ANDREAS

1-12 : H. ELIGIUS

2-12 : H. PAULINA

3-12 : H. FRANSCISCUS

4-12 : H. CHRISTIANUS

5-12 : H. SABBAS

MICKEY'S CLUB EN HET SPAREN DER VIGNETTEN

Er zijn nog enkele leden van de Club, die hun steekkaart met inlichtingen niet hebben teruggezonden. Elk nieuwingeschreven lid ontvangt een lidmaatschapskaart met detacheerbaar plakluik en een te retourneren kaart. Wie deze inlichtingskaart nog niet teruggezonden heeft, moet het zo gauw mogelijk doen.

Op pagina 20 verschijnt vandaag het 8ste vignet, dat in het 8ste vakje van het plakluik dient geplakt.

Een vol plakluik (26 vignetten) geeft recht op een kunstgravure naar een toneel uit een Walt Disney-film.

Om het jaar worden bij diploma eretitels toegekend. Het eerste jaar : SCHILDKNAAP. Het tweede jaar : RIDDER. Het derde jaar : COMMANDEUR.

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.

Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstraat 47, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z Voorburgwal 142, Amsterdam.
Postgiro : 137.867
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5,- - 6 m. : fl. 9,75 - 1 jaar : fl. 19,-

Postcheck : Nr 7539.34

ABONNEMENTSPRIJS :

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ... fr.	72,—	138,—	270,—
B. Kongo ...	75,—	145,—	283,—
Luchtp. : Idem + posttarief luchtp.			

Alle briefwisseling is te richten aan : MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel.

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. COPYR. WALT DISNEY PRODUCTIONS 1956.

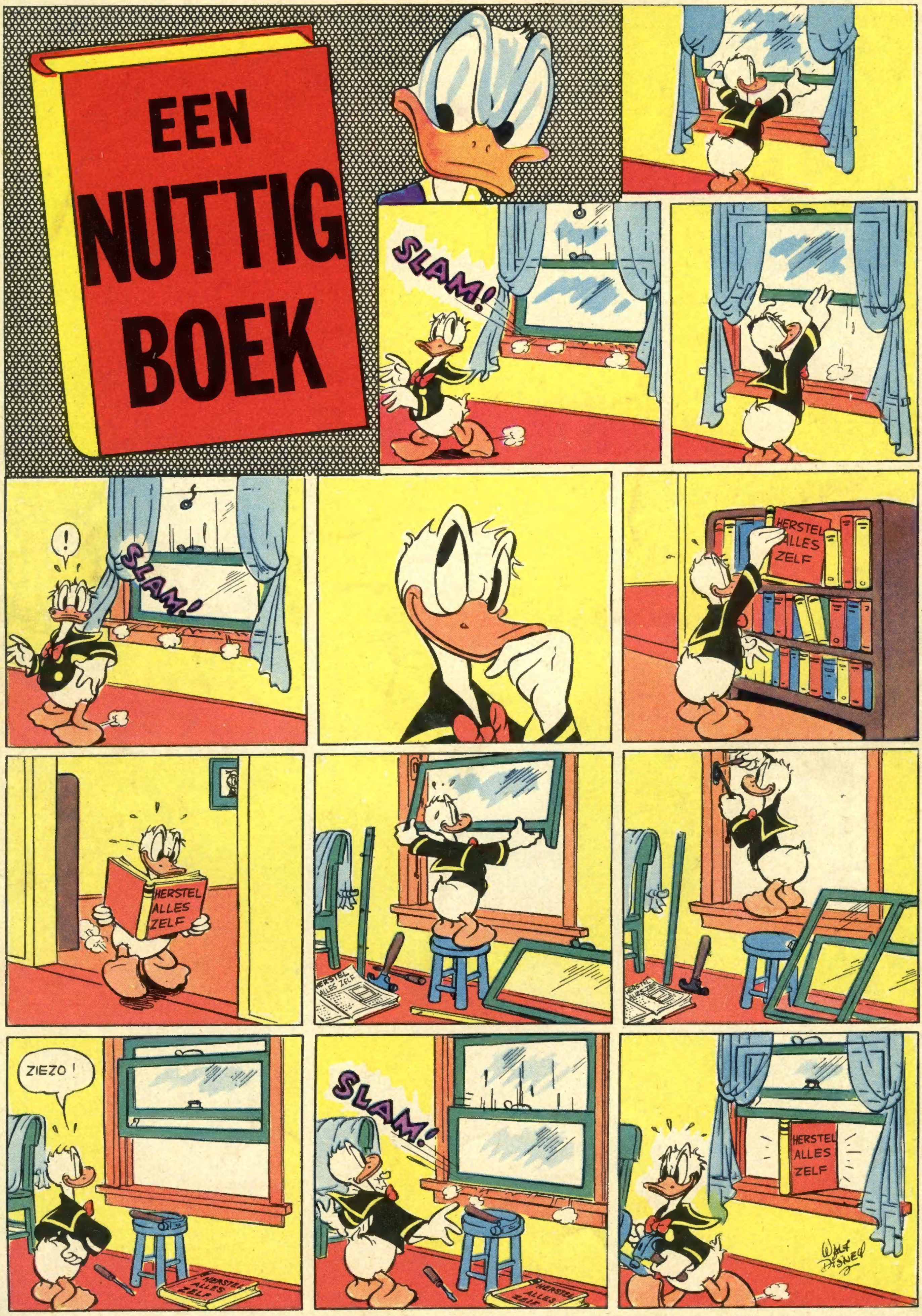

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.